

OHJE YHTEISHANKKEISTA

Alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteen toimenpideohjelmien täytäntöönpano

Toimenpideohjelmat toteutetaan hankkeina. Rakenerahastolain mukaan välittävä toimielin voi rahoittaa rakenerahastojen tuella hanketta, jota yksi tai useampi tuensaaja panee täytäntöön toimenpideohjelmassa määriteltyjen toimintalinjan tavoitteiden saavuttamiseksi. Täytäntöönpanossa on noudatettava tukijärjestelmään sovellettavia säädöksiä ja ohjeistusta. Tässä ohjeessa kuvataan EAKR- ja ESR- osarahoitetuissa hankkeissa noudatettavia periaatteita silloin, kun hanketta toteuttaa useampi kuin yksi tuensaaja (*yhteishanke*).

Yhteishankkeen tuensaajia nimitetään tässä ohjeessa osatoteuttajiksi. Osatoteuttajat valitsevat keskuudestaan yhden päätoteuttajan. Osatoteuttajia koskevat kaikki tuensaajaan sovellettavat oikeudet ja velvollisuudet lukuun ottamatta niitä rahoittajan hyväksymiä hankkeen hallinnointiin liittyviä toimenpiteitä, joita toteuttaa hakijoiden keskinäisen sopimuksen perusteella hakijoiden hankkeelle valitsema ja välittävän toimielimen hyväksymä päätoteuttaja. Myönteisen rahoituspäätöksen jälkeen hankkeen yhteishakijoista tulee tuensaajia.

Yhteishankkeissa tuensaajia ovat hankkeen päätoteuttaja ja yhteishakijana toimiva osatoteuttaja tai osatoteuttajat. Hankkeen päätoteuttaja hoitaa projektin hallinnolliset tehtävät ja voi toteuttaa osan hankkeeseen kuuluvista toimenpiteistä itse. Lisäksi osan toimenpiteistä toteuttaa projektisuunnitelman mukaisesti yhteishakijana toimiva osatoteuttaja. Tuensaajien rahoituspäätöksessä hyväksytyt toimenpiteet korvataan jälkikäteen todellisten toteutuneiden nettokustannusten perusteella. Päätoteuttaja toimii koordinoivana tahona, jolla on tuensaajien keskinäiseen sopimukseen perustuvat tehtävät, oikeudet ja vastuut suhteessa muihin hankkeen tuensaajiin. Päätoteuttajan on huolehdittava siitä, että osatoteuttajat ovat tietoisia velvollisuuksistaan (esim. kirjanpidon eriyttäminen ja viranomaisten tarkastusoikeus).

Osa yhteishankkeen toimenpiteistä voidaan hankkia kolmansilta osapuolilta ostopalveluna. **Kaikissa hankinnoissa tulee noudattaa julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä.** Yhteishankkeessa toteuttajien itse hankkeeseen antamia tuotantopanoksia, tuotteita tai palveluja ei tarvitse kilpailuttaa siltä osin kuin ne on sisällytetty hakemukseen ja rahoituspäätökseen ja edellyttäen että kustannusten määrä voidaan todentaa osatoteuttajan kirjanpidon vaatimukset täyttävästä virallisesta kirjanpidosta. Tuen myöntävän viranomaisen tulee harkita projektisuunnitelmaan sisällytettyjen tuotteiden ja palvelujen hyväksyminen omana työnä, ja se voi aina vaatia kilpailuttamista esim. varmistuakseen kustannusten kohtuullisuudesta.

Yhteishankkeella on aina yksi yhteinen rahoituspäätöksessä hyväksytty kustannusarvio, jonka mukaiset menot katetaan rahoitussuunnitelman mukaisilla rahoitusosuuksilla. Yhdenkään osatoteuttajan hankkeelle osoittamaa rahoitusosuutta ei voida korvamerkitä käytettäväksi tiettyihin kustannuksiin eikä osuutta voida kerryttää maksamalla

yksinomaan tiettyjä kustannuksia. Hankesuunnitelman mukainen rahoituskokonaisuus on käytettävissä kaikkiin yhteishankkeen toteutuksesta aiheutuviin kustannuksiin.

Omarahoitusosuuden vaatimus yhteishankkeissa

Pääsääntöisesti tuensaajien on itse osallistuttava hankkeen kustannuksiin omarahoitusosuudella (valtionavustuslaki 6 § ja tukijärjestelmäkohtaiset normit, esim. alueiden kehittämislaki 26§). Lisäksi on noudatettava mitä ao. hallintoviranomaisohjeessa ja varojenjakokirjeen ehdoissa on määrätty osarahoitussuhteista ja niiden seuraamisesta.

Yleislakina sovellettavan **valtionavustuslain** (688/2001) 6 §:n määräyksen mukaan valtionavustus ei saa kattaa kohteena olevasta hankkeesta aiheutuvien kokonaiskustannusten täyttä määrää, jollei valtionavustuksen myöntämisen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömistä ja perustelluista syistä muuta johdu. Mikäli tuki myönnetään poikkeuksellisesti 100 %:sesti, on asianmukaiset ja riittävät perustelut kirjattava rahoituspäätökseen. Myönnetty tuki ei saa yhdessä muiden julkisten tukien kanssa ylittää Euroopan yhteisön tai Suomen lainsäädännössä säädettyä tuen enimmäismäärää. Lisäksi on otettava huomioon neuvoston yleisasetuksen (1083/2006) määräykset täydentävyys-periaatteesta, jonka mukaan rakennerahastojen rahoitusosuudella ei saa korvata jäsenvaltion julkisia tai niihin rinnastettavia rakenteellisia menoja. Osarahoitussuhteista ja niiden seuraamisesta on annettu erillinen hallintoviranomaisen ohje Kunta-, muu julkinen ja yksityinen rahoitus rakennerahasto-ohjelmissa 2007 – 2013.

Valtion tilivirastojen ja laitosten osalta on huomattava, ettei valtion talousarvion vuoden 2007 ja 2008 toimintamenomomenttien mukaista määrärahaa voida käyttää EU-rakennerahastohankkeiden omarahoituksena, ellei käyttöperusteisiin ole oikeutta erikseen kirjattu. Alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteen ohjelmia toteuttavissa hankkeissa voi valtion talousarvioon sisältyvästä rahoituksesta käyttää pääsääntöisesti ainoastaan ao. tarkoitukseen osoitettuja rakennerahastojen tuen sekä valtion vastinrahoituksen momenteja (esim. vuoden 2008 TA-momentit 32.70.64 ja 32.70.65). Tarkoituksena on, että valtiovarainministeriö esittää vuoden 2009 valtion talousarvioon momenttien käyttötarkoituksperusteiden muuttamista siten, että valtion tilivirastot voisivat käyttää toimintamenomäärärahojaan EU-osarahoitteisten hankkeiden omarahoitusosuutena.

Alueiden kehittämislain (602/2002) 26 §:n määräyksen perusteella maakunnan liitteen myöntämä avustus ei saa kattaa hankkeesta aiheutuvien kustannusten täyttä määrää. EU:n ja valtion tuen lisäksi hankkeen rahoitus koostuu kuntarahasta ja muusta julkisesta tuesta. Lisäksi tuensaajan tulee itse osallistua hankkeesta aiheutuviin kustannuksiin, jollei siitä poikkeamiseen ole erityisiä syitä. Laissa tarkoitettuna erityisenä syynä voidaan pitää muun muassa alueen toimijat yhteen kokoavan päätoteuttajan panosta hanketta muiden tuensaajien puolesta hallinnoivana tahona, eikä erillistä omarahoitusosuutta päätoteuttajalta vaadita. Mikäli kaikki tuensaajat eivät osallistu kustannuksiin omarahoituksella, on asianmukaiset ja riittävät perustelut kirjattava rahoituspäätökseen. Edellä mainituista syistä valtion tilivirastot ja laitokset voivat osallistua alueiden kehittämislain mukaisiin kehittämishankkeisiin pääsääntöisesti ainoastaan päätoteuttajana, jonka puuttuvan omarahoituksen korvaa hankkeen muiden osatoteuttajien panos hankkeen rahoitukseen. Tällöin on varmistettava, että muiden osatoteuttajien yhteenlaskettu omarahoitusosuus on riittävä. Tuensaajilta vaadittavan yhteenlas-

ketun omarahoitusosuuden määrän kussakin yksittäistapauksessa ratkaisee välittävä toimielin hankkeelle asetettujen tavoitteiden ja toteutustavan perusteella.

Omarahoitusosuuteen voidaan rahoittavan viranomaisen harkinnan mukaan hyväksyä luontoissuoritusta, ei kuitenkaan valtion virastoilta ja ainoastaan rajoitetusti kunnilta (ks. tukikelpoisuusasetusmuistio rakennerahastot.fi -sivulla). Luontoissuoritusten hyväksyttävyyden poikkeuksellista, ja edellyttää että ne ovat perusteltuja hankkeen sisällön ja tavoitteiden kannalta.

Tukikelpoisuusasetuksen 6 §:n 3 momentti rajoittaa muuna kuin rahana hyväksyttävän omarahoituksen määrää. Siten yhteishankkeen tuensaajien yhteenlasketusta omarahoitusosuudesta enintään puolet voi koostua luontoissuorituksista. Sääntö ei rajoita muiden hankkeen rahoitusosuuksien (kuntaraha, muu julkinen, yksityinen) sisältämää luontoissuorituksen määrää muutoin kuin edellyttämällä, ettei luontoissuorituksia vastaan voida maksaa tukea. Yhteishankkeen tuensaajilta vaadittavan omarahoitusosuuden kokonaismäärän ratkaisee rahoittava viranomainen tukilainsäädännön asettamissa rajoissa. Selvitystä yksityisen ja muun julkisen rahoituksen toteutumisesta on edellytettävä kunkin maksuhakemuksen liitteenä.

Tuen hakeminen

Yhteishankkeen hakijoiden tulee esittää yhteishankkeen toimintamalli ja osapuolet sekä toteutus- ja rahoitusvastuut ja tuensaajien keskinäiset sopimusjärjestelyt selvästi jo hakemusvaiheessa (esimerkiksi aiesopimuksen muodossa). Yhteiseen hakemukseen liitettävää sopimusta tarkennetaan ennen rahoituspäätöstä siten, että hankkeen hallinnointi voidaan toteuttaa rahoituksen myöntäjän ja päätoteuttajan välillä. Rahoituspäätöstä ei voida tehdä ennen kuin tarvittavat sopimusjärjestelyt on tehty.

Tukihakemus on tehtävä kirjallisesti tarkoitusta varten vahvistetulle lomakkeelle. Hakemus on allekirjoitettava kunkin osatoteuttajan toimesta. Hakemukseen on liitettävä tuen myöntämisen edellytysten arvioinnin kannalta välttämättömät asiakirjat ja selvitykset sekä tuettavaa toimenpidettä koskeva projektisuunnitelma. Projektisuunnitelma otetaan yhteishankkeen osapuolten välisen sopimuksen liitteeksi.

Rakennerahastojen EURA2007 -tietojärjestelmän hakemuslomakkeessa ei ole otettu huomioon useiden yhteishakijoiden tarvitsemia allekirjoituskenttiä eikä heidät verotusta varten yksilöiviä tietoja. Täytetty hakemuslomake voidaan tulostaa paperille ja hakijoiden allekirjoitukset ottaa kukin erilliselle lomakkeelle. Lisäksi järjestelmään on lisättävä kaikki osatoteuttajat yksilöivät tunnuksot, kuten Y-tunnuksot. Kaikkien osatoteuttajien allekirjoittama hakemus tai hakemukset toimitetaan paperisena asiakirjana rahoittavalle viranomaiselle. Kunkin yhteisön puolesta hakemuksen allekirjoittavan hakijan tulee osoittaa, että hänellä on oikeus allekirjoittaa hakemus (selvitys nimikirjoitusoikeudesta).

Tuensaajia velvoittavia ehtoja sisältävää harkinnanvaraista avustusta ei voida myöntää yksipuolisella hallintopäätöksellä sille, joka ei ole ao. tukea hakenut. Tästä syystä yhteishankkeen toteuttajiksi voidaan hyväksyä vain yhteisöjä, jotka ovat hakemuksessa juridisesti sitoutuneet hankkeeseen. Sama koskee päätökseen tehtävää muutoshakemusta. Ainoastaan maksuhakemuksen allekirjoittamisen osalta voidaan tyytyä siihen,

että tuensaajien sopimuksessa on sovittu, että yhteisen hakemuksen allekirjoittaa päätoiteuttajan virallisen nimenkirjoitusoikeuden omaava allekirjoittaja.

Asiakirjat tallennetaan liitetiedostona (suositus pdf-muodossa) hakemuksen liitteeksi rakennerahastojen EURA2007-tietojärjestelmään. Yhteishankkeen osapuolten keskuudestaan nimeämä päätoiteuttaja merkitään hakijaksi tietojärjestelmän sähköiseen hakemuslomakkeeseen¹.

Aiemmillä ohjelmakausilla käytetyn terminologian mukaan yhteishankkeen synonyyminä on käytetty kumppanuushankkeen käsitettä. EAKR-hakemuslomakkeen kohdan 4.1 alla pyydetään ilmoittamaan, mikäli kyseessä on yhteishanke. Lomakkeesta puuttuu toistaiseksi vaihtoehto, joka on yhteishankkeen perusmalli: ”Hakija toteuttaa projektin osittain itse ja osittain toteutuksesta vastaa yksi tai useampi muu osatoteuttaja”. Hakijaa tulee ohjata käyttämään järjestyksessä kolmatta listauksen vaihtoehtoa, jossa on mainittu myös mahdollinen ostopalvelun käyttö.

Rahoituspäätös

Rahoituspäätöksen tulee sisältää avustuksen käytön kannalta riittävät tiedot siitä, mihin tuensaaja on päätöksen perusteella oikeutettu ja velvoitettu. Valtionavustuspäätöksen minimisisällöstä säädetään valtionavustuslain 11 §:ssä. Yhteishankkeen rahoituspäätöstä tehdessään viranomaisen on erityisesti varmistuttava, että:

- osatoteuttajat ovat mukana jo hankesuunnitelmassa ja hakemuksessa hakijoina (varmistettava kaikkien osatoteuttajien nimenkirjoitukseen oikeutettujen allekirjoitukset hakemukseen), osatoteuttajat ovat tehneet sopimuksen, jolla päätoiteuttajalle on annettu oikeus hallinnoida hanketta kunkin osatoteuttajan lukuun (mm. maksatushakemuksen tekeminen ja maksujen välittäminen),
- osatoteuttajat osallistuvat rahoitukseen ilman korvamerkittyä rahaa eli kaikki osatoteuttajien hankkeeseen maksamat osuudet ovat käytettävissä hankkeen toteuttamiseen, siinä missä muukin rahoitus,
- kustannusten määrä on todennettavissa toteuttajien virallisesta kirjanpidosta ja hankkeen päätoiteuttajan kokoamasta projektikirjanpidosta,
- arvonlisävero-kohtelu eri osatoteuttajille on selvillä,
- hankkeen projektikirjanpito on järjestetty siten, että muun toiminnan kustannusten ja hankkeen kustannusten osuus kokonaiskustannuksista on eriytettävissä.

Arvonlisäveron hyväksyttävyyys kustannuksena voi vaihdella samassa hankkeessa ja päätöksessä eri osatoteuttajien välillä. Arvonlisäveron hyväksyttävyyys/ei-hyväksyttävyyys on oltava rahoittavan viranomaisen tiedossa rahoituspäätöstä tehtäessä. Hankkeissa, joissa osa kustannuksista on arvonlisäverollisia ja osa arvonlisäverot-

¹ Lainsäädäntö ei tunnista seurannan tietojärjestelmän hallinnointiyksikköä ”projekti”, vaan kyseessä on rakennerahastolain mukainen ”hanke”. Seurannan tietojärjestelmässä ”projektilla” tarkoitetaan siten hanketta tai hankkeen osaa. Esimerkikkinä voidaan mainita kehittämishankeprojekti sekä siihen liittyvä käyttöomaisuusprojekti, jotka yhdessä muodostavat maakunnan liittojen rahoittaman hankkeen, mutta joissa tukiprosentit eroavat toisistaan.

tomia, tulee rahoituspäätöksen lisäehtoihin sisällyttää yksilöidyt kustannuslajikohtaiset tiedot osatoteuttajittain. Tällöin hankkeen kustannusarvio ja maksatushakemukset voivat sisältää verottomat ja verolliset hinnat yhteenlaskettuina määrinä, joita tukee liitteeksi edellyttävät osatoteuttajakohtaiset tiedot.

Tuen saajan on järjestettävä ja säilytettävä tuettavaa toimenpidettä koskeva kirjanpitoaineisto ja muu aineisto siten kuin kirjanpitolain 2 luvun 9 ja 10 §:ssä säädetään ja rahoituspäätöksen ehdoissa määrätään. Kunkin osatoteuttajan de minimis -säännön alainen julkinen tuki tulee selvittää erikseen ja kirjata rahoituspäätökseen. Rahoituspäätös osoitetaan ja annetaan tiedoksi kaikille yhteishankkeen hakijoille. Päätöksen muuttaminen edellyttää uutta hakemusta ja päätöstä, joita koskevat samat menettelyt kuin alkuperäistä päätöstäkin.

Maksatushakemus ja -päätös

Rahoittavalle viranomaiselle osoitettavan maksatushakemuksen kaikkien osatoteuttajien osalta täyttää, allekirjoittaa ja toimittaa viranomaiselle aina päätoteuttaja. Päätoteuttaja on velvollinen yhdistämään ja kokoamaan omansa sekä muiden osatoteuttajien virallisen kirjanpidon ja muut tarvittavat todentavat asiakirjat hankkeen projektikirjanpitoon. Osatoteuttajan kulut ja tuotot kirjataan hallinnoijan ylläpitämään hankkeen projektikirjanpitoon todellisten osatoteuttajan kirjanpidon mukaisten kustannusten mukaisesti (nettoperiaate) ja luontoissuoritusten osalta kirjaamalla esim. tehty talkootyö (suoritteet, osallistujat, tehdyt työtunnit ja arvo). Tehty työ ja muut suoritteet on voitava todentaa. Mikäli osatoteuttajan kulut kirjataan hallinnoijan ylläpitämään kirjanpitoon yhtenä vientinä (esim. asiantuntijapalvelu) maksatushakemuksen liitteenä pitää olla kumppanin kirjanpitoraportti pääkirjasta tai vastaavan todistusvoiman omaavasta asiakirjasta vienneittäin. Viranomaisen osoittaa maksatuspäätöksen aina päätoteuttajalle.

Viranomaisen päätoteuttajalle tekemän maksatuspäätöksen ja maksatuksen jälkeen päätoteuttajan ja muiden toteuttajien välinen rahaliikenne ja sen toteutusmuoto noudattaa hakemuksessa ollutta, ja rahoituspäätöksessä vahvistettua toimintamallia (pätoteuttajan kautta tapahtuva rahansiirto viranomaiselta osatoteuttajalle).

Arvonlisäveron hyväksyttävyyys voi vaihdella yhteishankkeen toteuttajien välillä. Rahoituspäätöksen ehtoihin on silloin lisättävä maininta siitä, onko päätöksessä esitetty kustannuslaskelma joidenkin osatoteuttajien osalta ratkaistu muutoin kuin hakemuksessa esitetyn vaihtoehdon mukaisesti (on/ei ole tukikelpoinen). Hakijaa tulee neuvoa täyttämään hakemus siten, että jos vedotaan ALV:n tukikelpoisuuteen yhdenkin osatoteuttajan kustannuslajin osalta, valitaan hakemukseen vaihtoehto, jonka mukaan ALV jää lopulliseksi kustannukseksi. On myös mahdollista, että tuensaaja esittää riittävän selvityksen siitä, että ALV jää lopullisesti tuensaajan maksettavaksi tukikelpoisuusasetuksessa tarkoitettulla tavalla vasta esim. ensimmäisen maksatushakemuksen yhteydessä, tai että verotuskohtelu muuttuu kesken hankkeen toteutuksen. ALV-kohtelun muutos edellyttää rahoituspäätöksen muuttamista.

Tuensaajien yhteisvastuu ja takaisinperintä

Välittävä toimielin vastaa rakennerahastoista osarahoitettavien hankkeiden valvonnasta ja varojen takaisinperinnästä sen mukaan mitä kunkin myönnetytuen osalta on

erikseen säädetty (rakennerahastolaki 44 §). Jollei myönnettävään tukeen sovelleta ao. hallinnonalan erityissääntelyä, noudatetaan tuen myöntämisessä valtionavustuslakia (668/2001). Sanotun lain 27 §:n mukaan useammalle kuin yhdelle tuensaajalle myönnetystä valtionavustuksesta vastaavat kaikki tuensaajat yhteisvastuullisesti. Takaisinperintä voidaan kohdistaa keneen tahansa tuensaajista koko hankkeen osalta, koska osatoteuttaja vastaa suhteessa välittävään toimielimeen tuen oikeasta käytöstä omasta ja muiden osatoteuttajien puolesta.

Osatoteuttajat eivät voi sopia heille tuensaajana kuuluvan vastuun rajaamisesta tai siirrosta muille osatoteuttajille mahdollista hankkeelle myönnetyn tuen takaisinperintätillannetta varten. Sen sijaan päätoteuttaja ja osatoteuttajat voivat keskinäisellä sopimuksella rajoittaa kunkin lopullista vastuuta suhteessa muihin tuensaajiin (regressio-oikeus). Tällöin osatoteuttaja voi vaatia muilta tuensaajilta osuutta, jonka se on joutunut maksamaan takaisin rahoittajalle, mutta joka tuensaajien keskinäisen sopimuksen perusteella kuuluu osittain tai kokonaan muun osatoteuttajan vastattavaksi.

Tuensaajana ns. välittävä organisaatio

Manner-Suomen ESR-ohjelma-asiakirjan mukaan valtionavustuksena annettava ESR-rahoitus voidaan myöntää käytettäväksi myös muun kuin avustuksen saajan toteuttaman projektin rahoittamiseen (valtionavustuslain (688/2001) 7 §:n 2 momentti). Ensimmäisessä tulisi harkita mahdollisuutta rahoittaa pienten toimijoiden projektit tavanomaisina yhden toteuttajan ESR-projekteina taikka yhteisen teeman ympärille rakennettuina yhteishankkeina, joissa kunkin yksittäisen hankkeen tuensaajina olisi sekä projektin hallinnoinnissa avustava organisaatio että ”pientoimija”. Näin saadaan EU-hankkeeseen tarvittava taloushallinnon asiantuntemus samalla kun toteuttajan vastuu rajoittuu omaan projektiin eikä yhteisvastuullisuutta muiden samantyyppisiä projekteja toteuttavien tuensaajien kesken synny.

Pääsääntöisesti kaikki valtionavustukset ja myös rakennerahastoista osarahoitettu tuki myönnetään tuensaajan toteuttamaan hankkeeseen eikä saaja ole tällöin oikeutettu siirtämään avustusta tai sillä tuettavaa toimintaa osaksikaan edelleen. Esimerkiksi laissa valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi (1336/2006) 17 §:n 3 momentin ja 18 §:n 2 momentin mukaan avustus voidaan myöntää ja maksaa yritykselle tai yhteisölle, joka on sitoutunut vastaamaan avustuksen käytöstä koko hankkeeseen.

Välittävä toimielin voikin tukijärjestelmän normien salliessa tehdä tuensaajalle rahoituspäätöksen, jossa sallitaan tuen myöntäminen edelleen. Koska tuki rakennerahastohankkeissa maksetaan jälkikäteen toteutuneiden tukikelpoisten kustannusten perusteella, tämä menettely tarkoittaa, että tuensaajalle (välittävä organisaatio) annetaan oikeus siirtää hankkeen toteuttaminen (kokonaan tai osittain) edelleen rahoittavan viranomaisen ja tuensaajan välille muodostuvan julkisoikeudellisen oikeussuhteen ulkopuoliselle toteuttajalle. Tällöin kyseessä ei ole tässä ohjeessa aiempänä tarkoitettu yhteishanke. Välittävän toimielimen on tiedostettava ja harkittava kunkin toimintamallin edut ja haitat rakennerahastohankkeiden toteuttamisessa ja välitettävä niistä tieto hakijoille, jotka esittävät hakemuksessaan sen käyttöönottoa omassa hanketoiminnassaan silloin, kun hanketta on tarkoitus toteuttaa usean toimijan yhteistyönä.

Välittävä organisaatio -malli on esitetty valtionavustuslain 7 §:n 2 momentissa. Ao. säännöksen mukaan valtionavustus voidaan myöntää saajalle sen omaan toimintaan tai

hankkeeseen taikka käytettäväksi valtionavustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun kuin tuensaajan hankkeen avustamiseen. Siirto-oikeudesta on oltava nimenomainen maininta rahoituspäätöksen ehdoissa. Muissa tapauksissa avustus on tarkoitettu sen saajan itsensä käytettäväksi. Jos avustuspäätöksessä on annettu oikeus siirtää hankkeen toteutus kolmansille osapuolille (jäljempänä ”kumppanit”), on varmistettava, että tuensaajan tekee sopimuksen avustuksen käytöstä, käytön valvonnasta (tarkastusoikeus ulottuu kaikkien toteuttajien talouteen ja toimintaan) ja niiden ehdoista hanketta toteuttavan kanssa. Sopimuksen on oltava asianmukaisesti dokumentoitu. Sopimuksesta huolimatta tuensaaja vastaa hankkeesta kokonaisuudessaan ja kaikkien tuensaajalle kuuluvien velvoitteiden täyttämistä myös kumppaneiden toiminnan osalta. Yksityisoikeudellinen sopimus ei siirrä tuensaajalle kuuluvia velvoitteita osakseen siirronsaajien (kumppanit) vastattavaksi. Tuensaajan omassa intressissä on siksi varmistaa muiden toimenpiteiden toteuttamiseen osallistuvien kanssa laadittavien sopimuksin tuen myöntämiselle ja maksamiselle asetettujen edellytysten täyttäminen sekä tuen ehtojen noudattaminen. Välittävä organisaatio vastaa aina tuensaajana rahoituspäätöksen ehtojen noudattamisesta suhteessa tuen myöntävään välittävään toimielimeen kaiken myönnetyn rahoituksen osalta.

Välittäjäorganisaatio-mallilla ei voida kiertää julkisista hankinnoista annettua lakia (348/2007). Tämä tarkoittaa mm. sitä, että tuensaaja ei voi siirtää rahoitusta kumppaneilleen siinä tarkoituksessa, että suorituksella katettaisiin heille aiheutuneet kirjainpidosta ilmenevät kustannukset hankkeen projektisuunnitelman mukaisten toimenpiteiden suorittamisesta. Tuensaaja on välittävä organisaatio silloin kun em. hankinta olisi lain mukaan tullut kilpailuttaa. Tuensaaja ei voi ostaa hankkeen kumppaneilta ”nettoperusteisia” suoritteita, vaan kaikki hankinnat on toteutettava normaaliin tapaan hankintalainsäädäntöä noudattaen sekä yleisten kustannusten tukikelpoisuutta koskevien normien mukaisesti (ks. valtioneuvoston asetus kustannusten tukikelpoisuudesta 1079/2007). Vaihtoehtona on sitouttaa halutut kumppanit hankkeeseen omarahoitusosuudella ja yhteisvastuun kautta ottamalla heidät mukaan hankkeen hakijoiksi ja vastuullisiksi toteuttajiksi (yhteishanke).

Valtionapuviranomainen perii sääntöjenvastaisesti käytetyn valtionavustuksen takaisin valtionavustuspäätöksen mukaiselta saajalta. Valtionapuviranomainen ei voi tehdä takaisinperintäpäätöstä, jossa taho, jonka toimintaan tai hankkeeseen valtionavustusta on siirretty käytettäväksi, veloitettaisiin maksamaan avustus takaisin valtionapuviranomaiselle vaan takaisinperintä kohdistetaan aina tuensaajaan. Välittävänä organisaationa toimiva tuensaaja voi sopia kumppaneiden keskinäisten vastuiden jakautumisesta takaisinperintätilannetta varten.